

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in iudicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agrippinae, 1684

25. Exemptus habens jus sibi à privato cessum, an gaudeat exemptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61886)

Canonici ad effectum nominantur, qui in Ecclesia v.g. ex excepta obinent canonici-
 carum ad effectum obtinendi in ea dignitatem, quem latinus appell. bimus ho-
 norarium, quod tum fit, quando status Ecclesiarum dispositum est, ne quisquam ob-
 tineat dignitates, nisi ibidem sit Canonicus. *Rebuff. in praxi benefic. part. 3. in concordatis*
tit. de Reservat. vers. septimo quamvis. Cujusmodi canonicos creare potest in Francia le-
 gatus, idque regi gratia, ut testatur *Rebuff. ne pecunia Romana transferatur, non*
tamen frangunt iustum numerum canonicorum, sunt enim ejusmodi super nume-
rarii & vulgo in herbis. *Rebuff. ubi supra Anton. Miles in repert. verb. canonicus, verb. ca-*
nonici ultra numerarii. His præmissis fit conclusio hujusmodi, canonicos non esse
 exemptos, etiam si ceteri essent. *Bellamera conf. 20. primo videre. col. 2. vers. de canonicis*
Rebuff. ubi supra.

Sunt enim ejusmodi canonici imaginarii, dispositiones autem & privilegia non
 sunt excoedenda a casibus veris ad casus fictos. *cap. grave de prebendis l. 3. §. hac verba. ff.*
de negot. gest. Rebuffus lococitato, scitumque est, quod supernumerarius non gaudeat pri-
vilégio colligii. Consuetus singul. verb. Supernumerarius ubi fufus id probat. Quod ta-
 men indefinite non est admittendum, paritur enim hæc conclusio varias disti-
 ctiones, quemadmodum colligi potest ex *Petro de Baxio in directorio electionum part.*
1. quest. 7. per tot. vol. tra. 4. fol. 64. ad quem recurri poterit.

Q V Æ S T I O XXV.

Exemptus habens jus à privato cessum, an utatur privilegio exemptionis,
 vel jure privati sui cedentis?

S U M M A R I U M.

1. Actio sit propria cessionarii.	5. Idem in pupillo succedente majori.
2. Procurator in rem exceptiones obicit ex proprio capite.	6. Quid si exemptus cedat jus privato, an privatus gaudebit exemptione cedentis.
3. Dispositione Conc. Trid. cessionarius privati non est exemptus.	7. Mutatione persona mutatur privilegium.
4. Fiscus succedens utitur jure privati.	

Q U O D exemptus habens jus sibi à privato seu subdito cessum, privilegio proprii sui
 fori gaudeat, videtur de jure variis auctoritatibus asserendum. Imprimis quidem,
 quia jus cessum non est amplius cedentis, sed proprium cessionarii, ex cujus capite &
 jure ideo metiendum est. *l. qui stipendia ff. de procurat.*

Secundo, cessionarius velut procurator in rem suam potest beneficia, privilegia
 aut exemptiones ex sua persona competentes allegare. *l. procurator ad exhibendum §. 1.*
ubi

- ubi glo. *Apost. meo* Bartholus ff. *remratam haberi l. idem*; §. *generaliter* ff. *mandati*; ff. *Barth. in disput. 2. dixi infra lib. 2. cap. 37. n. 7.* Paucis huius sententia est Iacobus de compendii gratia nolo hic adducere, quandoquidem dispositione Concilii Tridentini contractum plane diffinitum reperimus. *Sess. 14. cap. 5. de reform. in verb. aut quo minus si qua iura ei ex cessione competierint. super illis libere valeat apud iudicem ordinarium conveniri*, quod sane non videtur à jure prorsus alienum. Siquidem videmus
4. fideum succedentem in jus privati, non uti suo privilegio, sed jure privati. *l. cum quidam §. si quis ff. de usuris.*
 5. Idem in pupillo succedente in locum majoris ex quo conditio obligationis ex persona successoris immutari non debeat. *l. si incerta C. de non numerata pec. l. si prætenti C. de heredit. act. l. 2. §. ex his ff. de verb. oblig. l. prætorem ff. de præt. stipul. l. qua à parte C. de rest. milu. ne plus veniat in actione substituta, quam fuerit in ea in quam alia fuit substituta, & ne successor sit melioris conditionis quam auctor. Item ne exemptio extendatur retor queaturque in gravamen alterius. *l. si stipulatus ff. de usuris l. eum qui §. qui in iuramentum ff. si quis cautionib. l. si donata §. si sponsus ff. de donat. inter virum & uxorem l. 2. §. si quis à principe ff. ne quid in loco publico vide Pappon. aux. arrest. lib. 11. tit. 2. de vice de luge arrest. 3.* Denique ita fuisse hac in materia iudicatum refert Rebuffus ad ord. regis tom. 2. Tit. de cessionib. art. 2. glo. 3. n. 18. fol. 467.*
 6. Quid autem è contra si exemptus cedat jus suum privato, an privatus exemptione cedentis gaudebit? Neutiquam sunt enim exemptiones restringendæ, nec de persona in personam transferendæ. *l. in omnibus l. privilegio ff. de Reg. Juris. l. forma §. quaquam ff. de censib. ca. privilegium de Reg. Jur. in 6. l. 1. §. personas l. semper §. immunitas ff. de iure immunitatis l. 1. §. permittitur ff. de aqua quot. & sive.*
 7. Deinde mutatione personæ mutari dicitur privilegium Barth. l. Paulus num. 3. ff. de atq. hered. latè Albertus Brunus tract. de mutatione & transform. memb. 3. conclus. 10. n. 93. Quæ tamen temperanda sunt in exemptione personali, si enim exemptio foret realis, tum in quem transfertur res exempta, concomitanter etiam transiret exemptio. *l. heres C. ad Velleianum. & DD. jam citati Iacob. de Arena loco citato n. 51. & seqq.* De utraque hac questione fufe etiam & doctè Imbertus. *Instit. forens. l. 1. cap. 27. gloss. verb. causa.*

Q U Æ S T I O XXVI.

Continentiæ seu communiõ causæ privati cum exempto, an generet exemptionem, seu an continentia causæ fundetur iurisdicctio?

S U M M A R I U M.

1. Ratione adjuvanti fruimur privilegio alterius.

2. Cle.